

**Formanden:** Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

*Første behandling af forslag til lov om anlæg af en ny broforbindelse over Lille-Bælt.*

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 523, fremsættelsen i tidenden sp. 1395).

Lovforslaget sættes til forhandling.

**Horn:** Jeg vil uden videre gå ud fra, at det foreliggende lovforslag kan samle almindelig tilslutning her i tinget. I fortsættelse af den tilslutning, som mit parti gav forslaget om projektering af Store-Bæltbroen, er det klart, at vi uden betænkeligheder vil gå ind for det foreliggende lovforslag om en ny Lille-Bæltbro.

De oplysninger, som den højtærede minister har givet i sin fremsættelsestale, og de tal, som findes i bemærkningerne til lovforslaget og i den betænkning, der er udarbejdet om overførslen over Lille-Bælt, viser ganske klart, at den nye bro, som vejdirektoratet i flere år har håbet at få lavet, må vi nu i gang med. Det fremgår jo også af de forhandlinger, der blev ført om det foromtalt forslag om fast forbindelse over Store-Bælt, at når den engang kommer, vil presset over Lille-Bælt yderligere forøges, ligesom den tilvækst, der vil ske i den mellemliggende tid, vil stille væsentlige krav.

Det er sådan set mærkeligt for os i dag at tænke på, at der, da man i 20'erne talte om at bygge den første Lille-Bæltbro, var ærede medlemmer i tinget, som havde en forestilling om, at man kunne nøjes med at bygge en jernbanebro, for, som der blev sagt, der var næppe nogen, som ville sætte sig op i en bil og køre højt deroppe i luften. Det er dog ikke længere siden, end at vi fra dagbladenes omtale dengang og fra forhandlingerne i tinget kan huske, at der var folk, der havde den indstilling, havde en sådan forestilling om behovet; og denne forestilling kom jo desværre også til at præge bl. a. den daværende stillingtagen til, hvordan Storstrømsbroen skulle ud-

formes. Vi kan hver dag ærgre os over, at man dengang ikke var tilstrækkeligt forudseende.

Jeg nævner disse ting, bl. a. fordi jeg mener, at de kan være en slags fingerpeg for os; vi må ikke nu lave en for ringe ordning. Jeg mener også — selv om man kan sige, at det er nemt at være bagklog — at den skete udvikling må sige os, at det at spekulere på at lave en tilbygning eller overbygning eller begge dele i forbindelse med den eksisterende bro, ikke er nogen løsning, i hvert fald ikke nogen tilstrækkelig løsning. Det kunne være en midlertidig løsning, men det ville være urimeligt at begynde at ofre penge derpå, når vi allerede nu kan se, at det ikke vil være tilstrækkeligt. Heri skal absolut ikke ligge nogen kritik af de ingeniører og andre, som har beskæftiget sig med eventuelt at bygge ovenpå den nuværende bro og udbygge den. Jeg synes tværtimod, vi har grund til at sige tak for, at der er ingeniører og andre, som har beskæftiget sig med den tanke og derved har muliggjort en drøftelse, således at dette trafiksted kan blive det bedst mulige. Den højtærede minister kan glæde sig over, at selv bilisternes blad for en gangs skyld har nikket med et venligt smil til forslaget — måske har det nok kostet en vis overvindelse at skulle give dette smil til en socialdemokratisk minister; men det er der altså.

Det er vel sådan, at man fra alle sider anerkender, at tiden er inde til at gå i gang med at forberede bygningen af den nye bro, således at den kan være færdig i slutningen af 60'erne. Det er klart, at der vil blive store vanskeligheder med denne trafikprop, som der er nogen der kalder det, større vanskeligheder end dem, vi har i øjeblikket, idet flere bilister kører næsten efter devisen: her kommer jeg, så må alle andre vige. Vanskelighederne ved Lille-Bæltbroen har nok været lidt overdrevne, men det er klart, at efterhånden som bilernes antal stiger, vil vanskelighederne blive større, navnlig i de sidste år, før den nye bro bliver åbnet. Der vil blive nogle dage om året med vanskeligheder, men ikke anderledes end nu i sommertiden, hvor man har det største pres. Men så kan man vel finde på at lave en interimistisk færgeoverfart til at klare det værste pres; den kan laves uden større